

умръ подиръ десеть години бездѣтенъ.

Дукъ Арскый зе дъщеріѣ си отъ кщятъ въ Амалфіо и ѣѣ заведе въ Испаніѣ, дѣто той испослѣ умръ безславенъ а годеницата Шатильонова ся затвори въ мѣнастырь.

Колкото за Пузолянкѣтъ тя изпури животътъ си пълныйтъ съсъ скърби и горести въ кщятъ за коѣжто бѣ длъжна на Маріѣ Арскѣ.

Но днесъ тая кщѣ не съществува вече. Не ся знае още гдѣ почива и тѣлото Мазаніелово, което дигнѣхъ отъ Кармилскѣтъ черквѣ.

А това изгубваніе на тѣлото му не спомогнѣ малко на прѣданіето между народѣтъ за въскръсваніето ю.

И само близу при Амалфіо ся намира едно гробище островрѣхо, което селянытъ показувать на обходителитѣ като гробъ ужъ на рыбарина владѣтель, но нищо не доказва да е положителна тая имъ идея.

К Р А Й.

Когато Кромвель великыйтъ между мятежницытъ и славныйтъ между защитнигытъ на народнытъ правдины влѣзваше въ Лондонъ побѣдитель на Карола 1-го, посрѣдъ безбройно множество народѣ, който бѣше ся стекль да го види, единъ отъ сподирнигытъ му думаше.

— Я вижъ, войводо, колко много народъ е надошелъ да тя види като минувашъ.

— О, знаѣхъ го народѣтъ, отговори той, по-много щѣхъ да ся набержѣтъ и да дойджѣтъ да мя гледатъ ако да мя водяхъ да мя заколятъ или обѣсятъ.
